

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาการใช้วิธีโคลซ แบบเจาะจงตัดชนิดของคำ 4 วิธี คือ ตัดคำทุก ๆ คำที่ 7 ตัดเฉพาะคำนามและคำสรรพนาม ตัดเฉพาะคำกริยา ตัดเฉพาะคำบุพบทและคำวิเศษณ์ ในการเปรียบเทียบการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของเด็กนักเรียนไทย เพื่อศึกษาว่า คำชนิดต่าง ๆ ที่ตัดออกนั้น จะมีบทบาทและอิทธิพลต่อการสื่อความหมายในค่านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหรือไม่ โดยเปรียบเทียบการวัดความเข้าใจในการอ่าน เมื่อใช้แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำแตกต่างกัน 4 ฉบับ เปรียบเทียบความสามารถในการหาคำมาเติมให้ถูกต้องระหว่างนักเรียนในระดับชั้นต่างกัน รวมทั้งศึกษาว่า แบบทดสอบโคลซทั้ง 4 ฉบับนี้ จะสามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของเด็กนักเรียนในชั้นที่สูงกว่า และต่ำกว่าได้หรือไม่

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยนักเรียนชายและหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีที่ 6 และปีที่ 7 ของโรงเรียนวัดใหม่ของสมจำนวน 180 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 60 คน รวมทั้งสิ้น 240 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบโคลซ จำนวน 4 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวความคิดของวิลสัน เทเลอร์ (Wilson Taylor) แบบทดสอบนี้สร้างจากข้อความที่สุ่มมาจาก

หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 ปีที่ 6 ปีที่ 7 และ
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นละ 1 ข้อความ รวมทั้งหมด 5 ข้อความ นำมาตัดคำออกข้อความ
ละ 28 คำ แบบทดสอบโคลงทั้ง 4 ฉบับ ใช้วิธีตัดคำแตกต่างกัน คือ

ฉบับที่ 1 ตัดทุก ๆ คำที่ 7 โดยไม่คำนึงว่าเป็นคำชนิดใด

ฉบับที่ 2 ตัดเฉพาะคำนามและคำสรรพนาม

ฉบับที่ 3 ตัดเฉพาะคำกริยา

ฉบับที่ 4 ตัดเฉพาะคำบุพบทและคำวิเศษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยไปทำการทดสอบด้วยตนเอง โดยมีครูประจำชั้นแต่ละชั้นเป็นผู้ช่วย
ดำเนินการสอย แบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับชั้น ออกเป็นกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม จำนวน
กลุ่มละ 15 คน ให้ทำแบบทดสอบโคลง ฉบับที่ 1 ถึง ฉบับที่ 4 กลุ่มละ 1 ฉบับโดย
ไม่ซ้ำกัน ให้เวลาในการทำประมาณ 1 ถึง $1\frac{1}{2}$ ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนจากแบบทดสอบโคลงทั้ง 4 ฉบับ มาหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานของคะแนนรวมในแต่ละเรื่อง คะแนนรวมทั้ง 5 เรื่อง ของแบบทดสอบแต่ละฉบับ
ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีที่ 6 ปีที่ 7 และนักศึกษาปีที่ 1 แล้วนำไปวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับตัวแปร 3 ชุด (Three-Way
Analysis of Variance-repeated measures on one factor) เพื่อหา
ความแตกต่างของตัวแปร 3 ตัว คือ คะแนนจากแบบทดสอบโคลง ระดับชั้น และเรื่องที่
ทดสอบ และศึกษาผลรวม (interaction) ของแบบทดสอบกับระดับชั้น

2. เมื่อพบความแตกต่างของตัวแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว จึงทดสอบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้การทดสอบลำดับกลุ่ม (Studentized

Range Test) ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method)

3. วิเคราะห์ความแปรปรวนผลย่อย (Simple-effect test) ของตัวแปรจากข้อ 1 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. การวัดความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทย โดยวิธีโคลซ ซึ่งเจาะจงทัศนคติของคำ 4 วิธี คือ 1) ทุก ๆ คำที่ 7 2) เฉพาะคำนามและคำสรรพนาม 3) เฉพาะคำกริยา 4) เฉพาะคำบุพบทและคำวิเศษณ์นั้น พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนในระดับชั้นต่างกัน มีความสามารถในการหาคำมาเติมให้ถูกต้องได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นักเรียนในชั้นที่สูงกว่าหาคำมาเติมได้ถูกต้องมากกว่านักเรียนในชั้นที่ต่ำกว่า

3. วิธีการโคลซซึ่งเจาะจงทัศนคติของคำทั้ง 4 ฉบับนี้ สามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในชั้นที่สูงกว่าและต่ำกว่าได้

4. มีผลรวมกันระหว่างแบบทดสอบโคลซ กับระดับชั้นทั้ง 4 ระดับ โดยที่แบบทดสอบโคลซมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านในทุก ๆ ระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขอเสนอแนะ

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบทดสอบโคลซ โดยเปรียบเทียบการให้คะแนนเฉพาะคำที่ตรงกับคำเติม กับการให้คะแนนคำที่มีความหมายเหมือนกัน เพื่อทดสอบว่า ทัศนคติของคำแตกต่างกันและให้คะแนนต่างกันแล้ว ผลที่ได้จะแตกต่างกันหรือไม่ เนื่องจากภาษาไทยมีคำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym) เป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการตรวจ

2. ปัญหาคำซ้ำในภาษาไทย ก่อให้เกิดปัญหาในการกำหนดคำที่จะให้เติมลงในแบบทดสอบโคลง เช่น คำว่า บ้านเรือน มากมาย เล็กน้อย ใหญ่โต สวยงาม เป็นต้น จึงควรมีการวิจัยเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลง ที่ตัดคำโดยการนับคำประเภทนี้

3. ควรทดลองนำวิธีการโคลงไปทดสอบความยากง่ายของแบบเรียน ที่ใช้สอนอ่านในระดับประถมศึกษา หรือแบบเรียนวิชาอื่น ๆ ว่ามีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของเด็กในชั้นนั้น ๆ หรือไม่

4. การวิจัยครั้งต่อไป ควรใช้กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นตัวแทนของประชากรของนักเรียนทั้งประเทศ

5. การตัดคำโดยเจาะจงชนิดของคำที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ แบบทดสอบโคลงอยู่ในลักษณะการเติมคำลงในช่องว่าง นักเรียนต้องนึก (recall) หากคำที่เหมาะสมที่เคยเรียนรูมาแล้วมาเติม จึงมีโอกาสนักเรียนไม่ออกได้ ควรจะทดลองคัดแปลงแบบทดสอบให้เป็นประเภทมีตัวเลือกลงบ้าง เพื่อจะได้พัฒนาแบบทดสอบโคลงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย